

Многім з нас вядома выказванне: “Пакажы мне сваіх сяброў, і я скажу табе, хто ты”. Мы маем розных сяброў. Часцей за ўсё нас цешыць факт, што іх шмат, што яны могуць нам дапамагчы, калі нам будзе гэта неабходна. Аднак, нават калі іх толькі некалькі, але сапраўдных, мы можам заўсёды сказаць, што мы не адзінокія. Ад паводзін нашых сяброў залежыць многае: нашы радасць і супакой, планы на будучыню і мары, змена паводзін і манеры. Сябар – як скарб, які можа ўзбагаціць нашае жыццё.

Я вельмі часта чую, асабліва ад маладых людзей, што Езус – іх Сябар. Я адношу гэта таксама да сябе і да кожнага веруючага чалавека, які можа дазволіць сабе такія словы. Але ці разумеем мы, што гэта за сяброўства? Чаго Езус хоча ад нас? Ці здольны мы да такога сяброўства з Езусам? Ці гэта проста словы, якія нічога не значаць? Давайце паспрабуем задумацца над гэтым у сваім сэрцы, бо менавіта яно становіцца платформай сяброўства з Богам.

Лепш за ўсё на тэму сяброўства з Езусам Вы скажаце самі. Кожны з нас перажывае гэтае сяброўства па-свойму, таму я прывяду некалькі Вашых разважанняў на гэтую тэму.
†

Маладая дзяўчына скажа: “Быць сябрам Езуса – значыць даручыць Яму самога сябе, ахвяраваць давер, малітву, а перш за ўсё, дзейнічаць паводле Яго заповедзей. Каб быць сябрам Езуса, трэба ў Яго верыць, пакладаць у Ім надзею, але найперш паступаць годна і міласэрна”. Чалавек сярэдняга ўзросту думае так: “Каб быць сябрам Езуса, мы павінны жыць паводле Яго заповедзей, прытрымлівацца правіл і старацца, каб Езус ацаніў нашыя намаганні”. Чалавек старэйшы ў задуме таксама адкажа: “Калі мы кажам пра некага «сябар», мы маем на ўвазе кагосьці блізкага, кагосьці, каму можна даверыцца, паверыць; кагосьці, хто дапаможа, не пакіне нас у цяжкія хвіліны. Часта бывае таксама, што сябрам з’яўляецца хтосьці, хто апраўдвае нашыя чаканні, ведае нашыя патрэбы і можа з імі справіцца. Менавіта такім Сябрам з’яўляецца Езус”.

Трэба памятаць, што сяброўства абавязвае. Нішто не прынясе Езусу большай радасці, чым плён гэтага сяброўства ў жыцці кожнага з нас. Варта змяніць наш спосаб мыслення і паставіць Езуса на першае месца. Пра сяброўства, пра адносіны з сябрам трэба клапаціцца. Некаторыя параўноўваюць сяброўства з раслінай, якая без вады і клапацівай апекі засыхае.

Памятаючы пра нядзельную Эўхарыстыю, святую споведзь, слуханне Божых слова і рэгулярную малітву, дбайма пра сяброўства. Сакраманты дапамагаюць нам быць чыстымі, дзякуючы ім Божая любоў уліваецца ў нашыя сэрцы без перашкод. А Езус становіцца для нас найважнейшым Сябрам. А можа яшчэ хто-не-будзь паспрабуе апісаць сваё сяброўства з Езусам?